

Evangelhia zilei de miercuri: La frângerea pâinii

Comentariu la Evangelhia de miercuri din Octava Paștelui.
„Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?” (Lc 24,32). Același Isus care le-a explicat Scripturile ucenicilor pe drumul spre Emaus ne vorbește și nouă astăzi, când Îl ascultăm în Evanghelie sub lumina Duhului Sfânt.

Evangelhie (Lc 24,13-35)

Și iată că, în aceeași zi, doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus,

cam la șaizeci de stadii de Ierusalim. Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate.

Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. El le-a spus: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?”

Ei s-au oprit triști. Unul dintre ei, cu numele Cleopa, i-a răspuns: „Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?”

El le-a zis: „Ce anume?”

Ei au spus: „Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor, cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. Noi speram că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia

zi de când s-au petrecut aceste lucruri. Ba, mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-dimineață și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”.

Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi pentru că se lasă seara și ziua e de acum pe sfârșite”.

Atunci a intrat să rămână cu ei. Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

Și, în același ceas, s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, care le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”.

Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

Comentariu la Evanghelie

În timp ce sărbătorim Paștele, contemplăm din nou drumul spre Emaus, însoțindu-i pe Cleopa și pe celălalt discipol, care discută cu însoțitorul lor necunoscut.

Vividitatea relatării ne permite să ne alăturăm grupului și descoperim că fiecare dintre noi a fost, la un moment dat, Cleopa. Experiența unui trecut mai bun, speranțele neîmplinite ne conduc spre nostalgie, tristețe și înfrângere. Nu am luat în calcul autorul Vieții, care dă sens vieții noastre.

Și Isus vine în întâmpinarea noastră, precum păstorul care caută oaia pierdută (cf. Mt 18,12). El și-a dat viața pentru oile Sale, ne consideră prietenii Săi; de fapt, Cuvântul Său ne-a umplut, am crezut în faptele Sale, chiar și cu umilință am acceptat mustrările Sale. El dorește cu orice preț să ne salveze, pentru că „aceasta

este voința Celui care M-a trimis: să nu se piardă nimeni dintre cei care mi i-a dat de la El, ci să-i învii în ziua de pe urmă ” (In 6,39).

Este uimitor modul simplu în care Isus intră în scenă: incognito, întrebând și ascultând motivul acelei discuții triste. Apoi discipolii sunt cei care Îl ascultă. Și lucrurile încep să se schimbe. De la tristețe trec la ardoare, de la a-L considera un străin la a dori ca el să rămână cu ei și la a-L recunoaște viu când a frânt Pâinea. Isus a devenit pentru discipolii Săi Calea, Adevărul și Viața (cf. In 14,6). Astfel dorește Învățătorul să continue să pătrundă în viața noastră zilnică, când ne pierdem în tristețile și deziluziile noastre. Și astfel dorește să facem și noi cu prietenii noștri. Sfântului Josemaría îi plăcea, meditănd asupra acestei scene, să considere că creștinul este și Cristos care trece: „Fiecare creștin trebuie să-L facă prezent pe Cristos

între oameni; trebuie să acționeze în așa fel încât cei care îl întâlnesc să perceapă *bonus odor Christi* (2 Cor 2,15), mireasma lui Cristos; trebuie să acționeze astfel încât, prin acțiunile discipolului, să poată fi descoperită fața Învățătorului” (Sfântul Josemaría, *Este Cristos care trece*, nr. 105; omilia „Cristos prezent în creștini”).

Josep Boira / Photo: Salvador Godoy Unsplash

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-miercuri-la-
frangerea-painii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-miercuri-la-frangerea-painii/) (22.03.2026)